

המלכות נפרעת מאותם המטמאים אותה

תו, זאת החיה אשר תאכלו דהרי. בפרעה כתיב עוד יש
 לפרש שמש"כ זאת החיה אשר תאכלו דהרי בפרעה כתוב בפסוק, (שמות ו)
 בזאת תדע פי אני יי' שפירושו. הא זאת לקבלה,
 לאתפרעא מנך שזאת שהיא המלכות היא עומדת כנגדך להיפרע ממך. אוף
 הכא זאת החיה אשר תאכלו מכל הבמה פירושו, הא
 זאת לקבליכון, לאתפרעא מנייכו, אי תסאבון נפשכון
 וכן כאן הפירוש שמש"כ זאת החיה וכו' פירושו שזאת שהיא המלכות היא עומדת כנגדכם
 להיפרע מכם אם תטמאו את עצמכם במאכלות אסורות. מאי טעמא. בגין
 דנפשתיא מנה הו' ומה הטעם שהמלכות היא תיפרע מכם אלא משום
 שהנפשות של ישראל נמשכות ממנה, ואי אתון תסאבון לההוא דילה
 ולכן אם אתם תטמאו את החלק שלה שהם הנפשות של ישראל, הא זאת
 לקבלייכו הרי זאת שהיא המלכות היא עומדת כנגדכם, אי לטב היא
 קיימא לגבייכו אם לצד הטוב שתאכלו מאכלים כשרים, אז המלכות תעמוד
 אצלכם בכדי שתדבקו בה, אי לביש היא קיימא לגבייכו ואם לצד
 הרע שתאכלו מאכלות אסורות אז היא תעמוד כנגדכם להיפרע מכם.

האוכל מצד הטומאה נטמא ומטמא נפשו

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, זֹאת הַחֵיהָ אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל הַבְּהֵמָה, מִכָּל אֵינֹן דְּאַחִידָן מִן סֶטֶר דָּא פִּירוּשׁוֹ, שִׁמְכַל הַבְּהֵמוֹת הָאוּחוּזוֹת מִצַּד הַחֵיהָ שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת (רמ"ק), שְׂאֲרֵי לָכוּ לְמִיכַל וּמִהֵן מוֹתֵר לָכֶם לֵאכּוֹל, וְכָל אֵינֹן דִּלָּא אֲתִיין (דף מ"א ע"ב) מִסֶּטְרָא דָּא, אָסִיר לָכוּ לְמִיכַל וְכָל הַבְּהֵמוֹת שֶׁהֵן לֹא מְגִיעוֹת מִצַּד הַקְּדוּשָׁה אִסוּר לָכֶם לֵאכּוֹל. בְּגִין דְּאִית בְּעִירָן דְּאֲתִיין מִסֶּטְרָא דָּא לְפִי שֵׁשׁ בְּהֵמוֹת הַבָּאוֹת מִצַּד הַקְּדוּשָׁה [קלח], וְאִית דְּאֲתִיין מִסֶּטְרָא אַחֲרָא מִסֶּטְרָא וִישׁ בְּהֵמוֹת אַחֲרוֹת הַבָּאוֹת מִהַצַּד הָאֲחֵר שֶׁל הַטּוֹמֵאָה. וְסִימָנָא דְּלְהוֹן דְּבִתִּיב וְהִסִּימָן וְהִיכֵר בִּינֵיהֶם שֶׁכְּתוּב בַּפְּסוּק, כָּל מִפְּרֶסֶת פְּרֶסֶה. וְגַמְרִינָן כְּלָהוּ רְשִׁימָן וְלִמְדֵנוּ שֶׁכּוֹלֵם יֵשׁ סִימָן וְהִיכֵר, וְכָלְהוּ אַרְשִׁים לְהוּ קָרָא וְכוֹלֵם רְשׁוּמִים בַּפְּסוּק בְּכַדִּי לְדַעַת מִי הִטְהוּר וּמִי הִטְמֵא. וּבְגִין כֵּן, כָּל מָאן דְּאָכִיל מֵאֵינֹן דְּאֲתִיין מִסֶּטְרָא דָּא מִסֶּטְרָא וּמִשׁוּם כֵּן כָּל מִי שֶׁאוֹכֵל מֵאוֹתָם הַמְּגִיעִים מִהַצַּד הַטּוֹמֵאָה, אֶסְתָּאב בְּהוּ, וְסִימָן לְנַפְשִׁיהָ דְּאֲתִיָּא מִסֶּטְרָא דְּכִיָּא הוּא נִיטְמָא וּמִטְמֵא אֶת נַפְשׁוֹ הַמְּגִיעָה מִהַצַּד הַקְּדוּשָׁה.

אור הרשב"י

[קלח] כדאיתא בע"ה שער מ"ט פרק ג' וז"ל: אך נפש הבהמית דישאל ונפש הבהמית ונשמתן של הגוים הם מג' קליפות רוח וענן ואש שכולם רע וכן הבהמות וחיות ועופות טמאים,

הלימוד היומי

לאה חגג בת מונטינה - רפואה שלימה

עשרה כתרims של המלכות מצד הקדושה וכנגדן עשר ספירות של הס"א

רְבִי שִׁמְעוֹן אָמַר כָּלֵל כֹּלֵל הַכֹּלֵל שֶׁל כּוֹלֵם הוּא, כְּמָה דְאִיתָּ
עֶשְׂרַ כְּתָרִין דְּמַהִימְנוּתָא לְעִילָא כמו שיש עשר כתרims
 לספירות של המלכות של האצילות למעלה (דמשק אליעזר). **כִּן אִיתָּ עֶשְׂרַ**
כְּתָרִי דְּחָרְשֵׁי מִסְאָבִי לְתַתָּא כך יש כנגדם עשר כתרims של מכשפים
 המטמאים למטה. **וְכֹל מַה דִּי בְּאַרְעָא, מְנַיִיהוּ אֲחִידָן בְּסִטְרָא**
דְּא וכל מה שיש בארץ יש מהם שאוחזים בצד הקדושה דהיינו הבהמות הטהורות שהן
 מהטוב שבקלי' נוגע ולכן מותר לאוכלן, **וּמְנַיִיהוּ אֲחִידָן בְּסִטְרָא אַחְרָא**
 ויש מהם שאוחזים בצד האחר של הטומאה שהן הבהמות הטמאות שהן משלוש קליפות
 הטמאות ולכן אסור לאוכלן.

מותר לאכול עזים מכיון שרוח הטומאה עוברת בניהם ולא בתוכם

וְאִי תִימָא, הֵאֵי עִז, דְּשִׁרְיָא עָלֶיהָ רוּחַ מִסְאָבָא ואם תאמר
 שהרי העז שורה עליו רוח הטומאה וא"כ קשה איך מותר לאוכלו. **לָאוּ הֵבִי.**
דְּאִי רוּחַ מִסְאָבָא שִׁרְיָא בֵּיהּ, אָסִיר לָן לְמִיכָל אלא אין הדבר
 כן שהרי אם רוח הטומאה שורה בתוכו אז אסור לנו לאוכלו. **אֵלָא אַעְבְּרָן**
בְּגוּוֹיֵיהוּ, וְיִתְחַזֵּן לְקַבְלֵיהוֹן, וְלֹא שִׁרְיָא לְדִירָא בְּהוּ
 אלא רוח הטומאה שבעיזים רק עובר ביניהם ולא בתוכם, ועי"כ מתראים השדים כנגדם
 ואינו שורה עימם לדור איתם בקבע (רמ"ק), **דְּכִד אֵינּוֹן שִׁרְיָן** וכאשר הרוחות
 הטמאות שורות עליהם מבחוץ, **רוּחַ אַחְרָא אַעְבְּרַ עָלֵיהוּ, וּפְרִישָׁן**

מִגֵּרְמֵייהוּ או רוח אחרת טהורה עוברת עליהם, ואז רוחות הטומאה נפרדות מהעזים. **וּבְגִין כִּדְ אֶתְחִזּוּן לְקַבְּלֵיהוּ, וּמִקְטָרְגֵי בְּגוּוֹיֵיהוּ, וְלֹא שְׁלֵטֵי בְּהוּ בְּגֵרְמֵייהוּ** ומשום כך מתראים כנגדם השדים המקטרגים ביניהם והם לא שולטים בהם בגופם (רמ"ק), **וְעַל דָּא שָׂרֵי לָן לְמִיכַל** ולכן מותר לנו לאוכלם.

הרוחות הרעות נפרדות מן העזים

תָּא חָזִי, בֵּינָן דְּאֶתְיִין לְשִׁלְטָאָה בְּהוּ בא ראה כיון שהרוחות הרעות באות לשלוט בעזים, **אֲעֵבֵר רוּחָא חָדָא** אז עוברת רוח אחת טהורה ביניהם, **זְקַפְּן עֵינֵינוּ וְחָמָאן רְשִׁימִין דְּלֵהוּן** ואז הרוחות הטמאות זוקפות את עיניהם ורואות את סימני הטהרה שבהם (רמ"ק), **וְאֶתְפָּרְשָׁן מִנֵּייהוּ** ואז הרוחות הרעות נפרדות מהם, **אֲבָל אֶתְחִזּוּן לְקַבְּלֵיהוּן, וְלֹא אֲסִירֵי לָן לְמִיכַל** אבל השדים המקטרגים נשארים ונראים כנגדם וזה אינו סיבה שיהיה אסור לנו לאוכלם (רמ"ק).

ימין מצד הבהמות הכשרות ושמאל מצד הבהמות הטמאות

בֵּין בְּבַעֲרֵי, בֵּין בְּחִיּוֹתָא, בֵּין בְּעוֹפֵי, בֵּין בְּנוֹנֵי יַמָּא ואומר עוד שבין בבהמות ובין בחיות ובין בעופות ובין בדגי הים, **בְּכַלְהוּ אֶתְחִזּוּן יְמִינָא וּשְׂמָאלָא** בכלם נראים ונמצאים ימין מצד הבהמות הכשרות ושמאל מצד הבהמות הטמאות (רחמי ודינא), **וְכָל מָאן דְּאֶתִי מִסְטָרָא**

הלימוד היומי

לאה חגג בת מונטינה – רפואה שלימה